Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

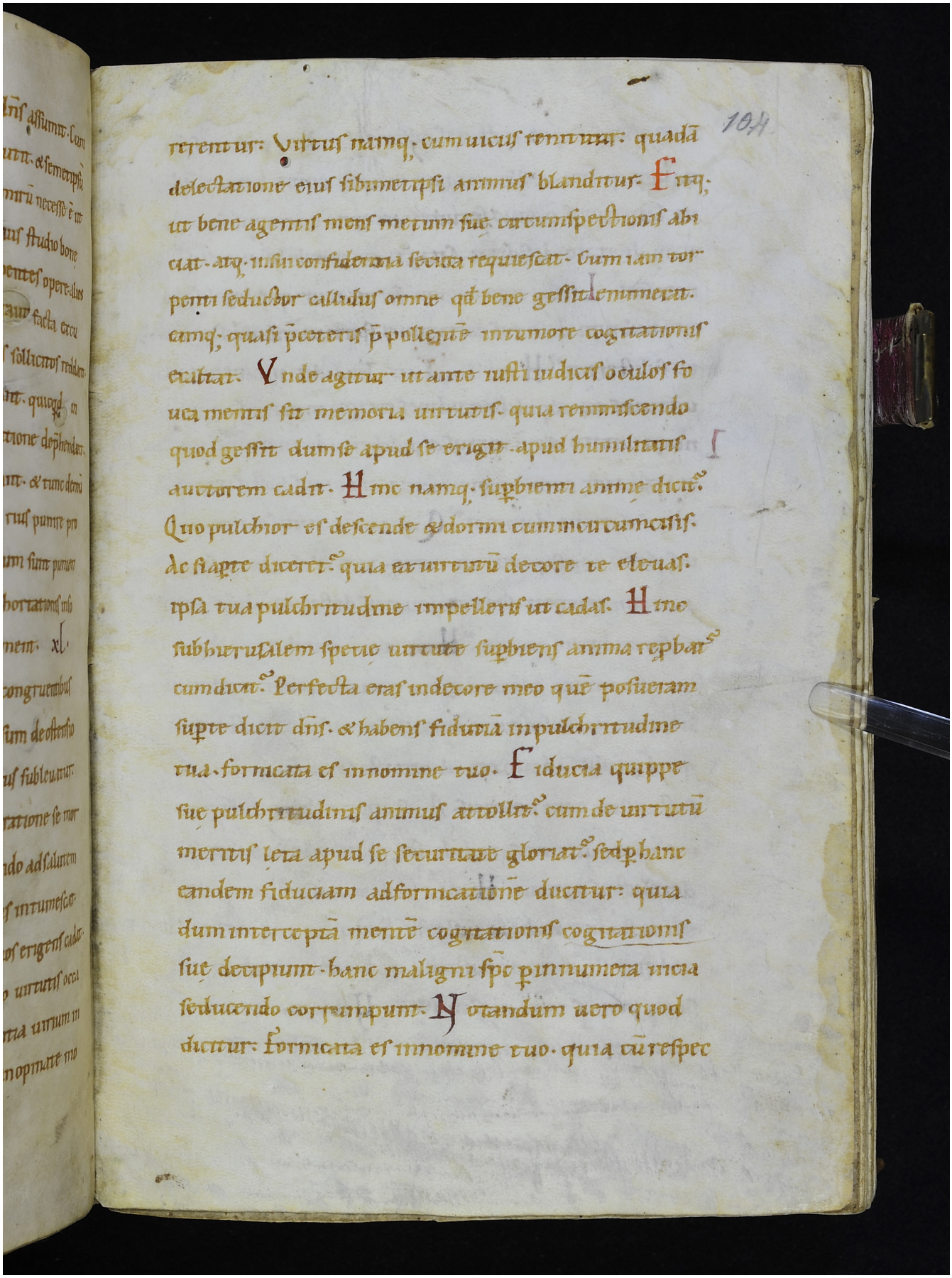

104

rerentur: Virtus namq; cum uicius renituit: quadā
delectatione eius sibimetipsi animus blanditur. Fitq;
ut bene agentis mens metum suę circumspectionis abi
ciat. atq. insin confidentia secura requiescat. Cum iam tor
pentis seductor callidus omne qd bene gessit demeruerit.
eamq; quasi pcoteris ppollentē intumore cogitationis
exultat. Vnde agitur ut ante iusti iudicis oculos fo
ua mentis sit memoria uirtutis. quia remiscendo
quod gessit dum se apud se erigit. apud humilitatis
auctorem cadit. Hinc namq. supbientis anime dicit.
Quo pulchior es descende & dormi cum incircumcisis.
Ac si apte diceret. quia ex uirtutū decore te eleuas.
ipsa tua pulchritudine impelleris ut cadas. Hinc
subhierusalem specie uirtute supbiens anima repbat.
cum dicit. Perfecta eras in decore meo quē posueram
supte dicit dns. & habens fiduciā in pulchritudine
tua. formicata es in nomine tuo. Fiducia quippe
sue pulchritudinis animus attollit. cum de uirtutū
meritis leta apud se securitate gloriat. sed pbanc
eandem fiduciam ad formicationē ducitur: quia
dum intercepta mentē cogitationis cogitationis
sue decipium. hanc maligni spē pinnumera uicia
seducendo corrumpunt. Notandum uero quod
dicitur: Formicata es in nomine tuo. quia cū respec